

פרשה חיי שש תשפ"ד

ותמת שנה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספוד לשרה ולביתה:
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:

ויקם אברהם מעל פני מתו. במד"ר מלמד. שהיה רואה מה"מ מתריס כנגדו (אר"י מן הן תניין מי שמתו מוטל לפניו פטור מק"ש ומן התפלה ומן התפלין וכל מצות שבתורה מן הכא ויקם וידבר עכ"ל) הנראה בביאור המדרש כי לכאול אין להבין מה היה קשה לו לבעל המדרש הזה ואיך מוכח מן המקרא הזה. אכן הנ"ל בכוונת המדרש כי יל"ד בהכתוב שנאמר ויבא אברהם לספוד לשרה ולביתה ולא נאמר שעשה כן והספידה רק תיכף ומיד כתיב ויקם אברהם מעל פני מתו למה התנחם מלהספידה. לכן בא הבעל המדרש לתרץ שהיה רואה מה"מ מתריס כנגדו כו' והענין הוא ע"ד הכתוב ויستر משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים. ור"ל דהנה זה כלל גדול במעלות הצדיקים המתהלכים לפני אלהים בתמים אף אם חלילה באה אליהם מדה"ד לאיזה יחיד או רבים ח"ו לא יתנו לבם להתבונן מהות הצרה ההיא ר"ל ולא יפול לבבם להקשות מדוע עשה ה' ככה לארץ הזאת כי לבם נכון ובטוח בד' כי צדיק וישר הוא אל אמונה ואין עול ונהפוך הוא כי מפי עליון לא יצאו הרעות רק כולם מכוונים לטובה. ולכך באותו הענין כאשר ראה משרע"ה מרא' הסנה המור' על הגלות ולא רצה להתבונן מה זה ועל מה זה. אך ויستر פניו כי ירא מהביט ולהסתכל אל בחי' האלהים והדינין פן יקשה בעיניו על ככה והא ראייה כאשר הלך בשליחות הזה ושם לבו לצערן של ישראל לא יכול לסבול עוד וצעק ואמר למה הרעות ונענש מיד באמור לו עתה תראה ולא יותר כמאמר חכז"ל.

- וז"ש הכתוב מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב. ר"ל מי הצדיק אשר כל הימים רואה כי הכל רק טוב מהש"י כנ"ל. אז ממילא עי"כ ינצור לשונו מרע כי לא ירע בעיניו כלל על הש"י.

- והנה כן הדבר היה אצל א"אע"ה כשבא לספוד לשרה ראה מה"מ מתריס כנגדו ר"ל כשהתחיל להתבונן על מיתת שרה הצדיקת הראשונה אשר מעולם אשר היתה אם כל בני" ותיקון חוה ורוה"ק מדברת מתוך גרונה ועתה פתאום מתה עליו אחרי מעלת העקידה שזכתה לבן צדיק כזה ולא הועיל לה כלום. כל זה היה היצה"ר מכניס בלבו של א"א לבעבור יקשה בעיניו וירע על מעשי אלהים אשר עשה לה. לכן כשראה זה מיד פירש ולא הספידה ויקם מעל פני מתו וידבר דברים אחרים כנ"ל: